

مجموعه مقالات چهارمین کنگره بین المللی جغرافیدانان جهان اسلام (ICIWG 2010)

تأثیر جهت شیب سطوح ارضی بر شدت خشکی ایران (مطالعه موردی اقلید)

دکتر غلام حسن جعفری

دانشگاه پیام نور، آباده

jafarihas@yahoo.com

چکیده

خشکی یک ویژگی نسبی مناطق است و به شدت تحت تأثیر ناهمواری ها و اقلیم محلی قرار می گیرد. البته به این معنا نیست که اقلیم عوض می شود بلکه هدف این است که شدت خشکی کم و زیاد گشته و در رطوبت و دمای خاک تغییراتی ایجاد می شود که باعث تغییر در نوع و ترکیب پوشش گیاهی می گردد. بررسی زاویه تابش خورشید در سطوح ارضی شیبدار نشان می دهد که تغییر در جهت و مقدار شیب سطوح ارضی به شدت بر زاویه تابش اثر گذاشته که این خود توند در میزان دمای خاک و در نتیجه تبخیر رطوبت خاک اثر بگذارد و چون میزان رویش گیاه تحت تأثیر این دو فاکتور است در نتیجه در یک مقیاس کوچک با تغییر جهت شیب رویش و نوع گیاه نیز تغییر می کند. در این مقاله ما سعی داریم این وضعیت را در گوشه ای از ایران، یعنی اقلید مورد بحث و بررسی قرار دهیم.

واژه های کلیدی: خشکی، اقلیم محلی، تابش، دمای خاک، شیب.

The impact of slope direction of land surfaces on dryness in Iran

(Case study in Eqlid)

P.H. Gholam Hassan Jarafi
Payame noor University Abadeh

Abstract

Dryness is one of the relative features among different areas which is highly influenced by land roughness and local climate. However, it is not implied that the climate changes but this means that the amount of dryness varies and the temperature and moisture of soil will change which result in changing of vegetation. Investigating the radiation angle in different sloping land surfaces indicates that the changes of slope direction and its amount in land surfaces affect radiation angle very much which leads to the alteration of soil temperature and consequently the change in amount of soil moisture evaporation. Since these two factors influence plant growth, on a small scale as slope changes, vegetation changes too. This study aims at investigating this process in a small area, i.e. Eqlid in Iran.

Key words: dryness, local climate, radiation, soil temperature, slopes

مقدمه

در دنیای اطراف ما واژه های متفاوتی وجود دارد که می توان آن ها را به دو دسته تقسیم کرد، گروه اول واژه های مطلق هستند که برداشت همه ی افراد از این واژه ها یکسان است مثلاً زمانی که از علوم ریاضی و پایه صحبت به میان می آید همه برداشت یکسانی دارند اگر از هر فردی در هر مکانی سؤال شود که 2×2 چقدر می شود فقط جواب یکی است و یا اگر از جماد یا نبات بودن سنگ، درخت، زمین و ... سؤال شود، جواب افراد یکسان می باشد. ولی گروه دیگری از واژه های هستند که بیشتر مفهوم نسبی دارند و برداشت افراد از آن ها متفاوت است. صفاتی مثل خوب بودن، بلند قد بودن، خشکی، رطوبت، پستی، بلندی و ... بسیاری از واژه هایی که در علوم زمین استفاده می شود از این نوعند. خشکی از جمله صفاتی است که نمی توان برای تفکیک آن از مناطق اطراف، رقم یا معیاری مشخص را تعیین نمود تا به وسیله آن حدود مناطق را به طور یقین مشخص کرد. در تعیین مرز چنین مشخصه هایی معمولاً باید از منطق فازی استفاده کرد تا از منطق صفر و یک (ریاضی). به عبارت دیگر به تدریج می توان از یک منطقه ی خشک خارج شد و به منطقه ی مرطوب یا نیمه مرطوب رسید. زمانی که از خشکی در مقیاس سیاره ای بحث به میان می آید متوجه این موضوع می شویم که ایران در منطقه ای کاملاً خشک واقع شده است، چرا که در مقایسه با بارش متوسط خشکی های زمین (۸۷۰ میلیمتر) فقط کمتر از یک سوم آن را (۲۳۰ میلی متر) دریافت می کند و به این معناست که باید تمامی ایران در منطقه ی خشک قرار داشته باشد ولی اثر گذاری عوامل محلی و بخصوص جهت و مقدار شیب و ارتفاع ناهمواری ها باعث شده که خشکی در همه جا به یک مقدار شدت نداشته باشد. تاثیر گذاری این عوامل به حدی است که گاه مرزهای بین مناطق را آن چنان مشخص می سازد که به نظر می رسد بتوان منطق ریاضی را در مورد آن اعمال کرد.

موقعیت جغرافیایی

اقلید یکی از شهرستان های استان فارس، واقع در طول جغرافیایی ۵۲ درجه و ۴۱ دقیقه و عرض جغرافیایی ۳۰ درجه و ۵۳ دقیقه و بلندی ۲۲۳۰ متری از سطح دریا، مرتفع ترین شهر استان فارس و ششمین شهر مرتفع کشور است. از شمال و شمال شرقی با شهرستان آباد، از جنوب شرقی با شهرستان خرم بید، از جنوب با شهرستان مرودشت، از غرب با شهرستان سپیدان و استان کهگیلویه و بویر احمد و از شمال غرب با شهرستان سمیرم از استان اصفهان هم مرز است. چون این سرزمین کوهستانی است چشمه سارهای فراوان دارد که بیش تر آن ها، سرچشمه های رودخانه کر هستند. مسیرهای این شهرستان به مناطق اطراف عبارت اند از: - راه آسفالته ای که از اقلید به سوی شمال شرقی کشیده شده که اقلید را به بزرگراه اصفهان - شیراز در سورمق متصل می سازد. درازای این راه ۱۸ کیلو متر است. - جاده اقلید - یاسوج که ۱۲۰ کیلومتر است و از اقلید به سوی جنوب غربی می رود و به یاسوج می رسد و مطالعه احداث بزرگراه طریق الرضا (ع) بر روی آن در حال انجام است.

بحث و بررسی

جهت ناهمواری های منطقه ی مورد مطالعه، از جهت کلی کوه های زاگرس با جهت شمال غرب - جنوب شرق تبعیت می کند. به طور کلی اثرگذاری جهت، طوری است که دامنه های جنوب غربی (برآفتاب) و شمال

شرقی (نثار) از نظر دریافت انرژی، باید با هم مقایسه شوند. طبق مطالعات نعمت الهی (۱۳۸۱) و کاظمی (۱۳۸۴) هم در منطقه ی اقلید (نثار) و هم در منطقه کافت (برآفتاب) در دوره کواترنر، یخچال ها فعالیت داشته اند. همین که از دامنه های نثار به سمت شرق، کمتر از ده کیلومتر فاصله می گیریم، علاوه بر کاهش ارتفاع، جهت تأثیر دامنه ها جنوب غربی (برآفتاب) تسلط بیشتری پیدا می کند و به همین خاطر، اثری از فعالیت های یخچالی کواترنر دیده نمی شود. با ۵۰ کیلومتر فاصله به سمت غرب و رسیدن به سده و دژگرد و اثرگذاری جهت شمال شرقی دامنه ها، یخچال ها گسترش داشته اند و بعد از گذشتن از دامنه های شمال شرقی و وارد شدن به یاسوج کل منطقه به صورت جنگل در می آید که نشان دهنده عدم حضور یخچال ها می باشد. چنین تنوعی میسر نمی شود مگر اینکه علاوه بر ترفیع مکانی به تأثیرگذاری جهت و امتداد ناهمواری ها در گسترش یخچال ها توجه داشته باشیم. برای این کار از داده های اقلیمی نزدیک ترین ایستگاه تابش سنج منطقه (آباده) استفاده شده است که ابتدا بین میزان انرژی دریافتی ماهانه و بر حسب کالری بر سانتیمتر مربع در روز با دمای محیطی ماهانه ارتباطی برقرار کردیم (رابطه ۱).

$$T = 9.565 + 0.0565 \times \text{energy} \quad \text{رابطه (۱)}$$

که اگر این رابطه در شیب های مختلف اجرا شود دمای شیب های مختلف محاسبه می گردد. مقدار وجهت شیب، عرض جغرافیایی و... در مقدار انرژی رسیده بر سطح زمین اثر می گذارد.

برای بررسی زاویه تابش انرژی رسیده به سطح زمین در سطوح ارضی شیب دار، از قبیل؛ مقدار و جهت شیب، عرض جغرافیایی و زمان (شکل ۱) از رابطه (۲) در سطوح شیب دار ثابت استفاده می شود (Joe Michal, 1988, sky).

$$\cos \theta = \sin \sigma \sin \varphi \cos \beta - \sin \sigma \cos \varphi \sin \beta \cos \gamma + \cos \sigma \cos \varphi \cos \beta \cos \sigma + \cos \sigma \sin \varphi \sin \beta \cos \gamma \sin \omega + \cos \sigma \sin \beta \sin \gamma \sin \omega \quad \text{رابطه (۲)}$$

θ زاویه تابش خورشید: زاویه بین راستای تابش مستقیم خورشید و راستای عمود بر صفحه افق، متمم زاویه فراز خورشید.

β زاویه شیب: زاویه ای است بین سطح صفحه مورد نظر و سطح افق.

δ زاویه میل خورشیدی برای هر روز مشخص از سال که مقدار تقریبی آن از رابطه (۳) بدست می آید (Stickler, 1999).

$$\delta = 23.45 \sin \left(360 \frac{284 + n}{365} \right) \quad \text{رابطه (۳)}$$

در رابطه (۲) n شماره روز سال است. محاسبه ی δ برای تک تک روزهای سال، کار بسیار وقت گیری است، برای رفع این مشکل از روز متوسط هر ماه، یعنی روزی که زاویه ی میل خورشید در سطح خارجی جو، نزدیک ترین مقدار را به متوسط ماهانه داشته باشد، استفاده شده است (آزاد، عزت ا. و همکاران، ۱۳۶۶).

γ زاویه سمت صفحه: انحراف تصویر عمود بر صفحه، در یک سطح افقی، با نصف النهار محلی. در نیمکره شمالی هنگامی که $\gamma = 0$ باشد، صفحه کاملاً به سمت جنوب بوده و زمانی که صفحه به طرف شرق جنوب باشد، γ منفی و هنگامی که به سمت غرب جنوب باشد، γ مثبت است. این زاویه در ± 180 متغیر است.

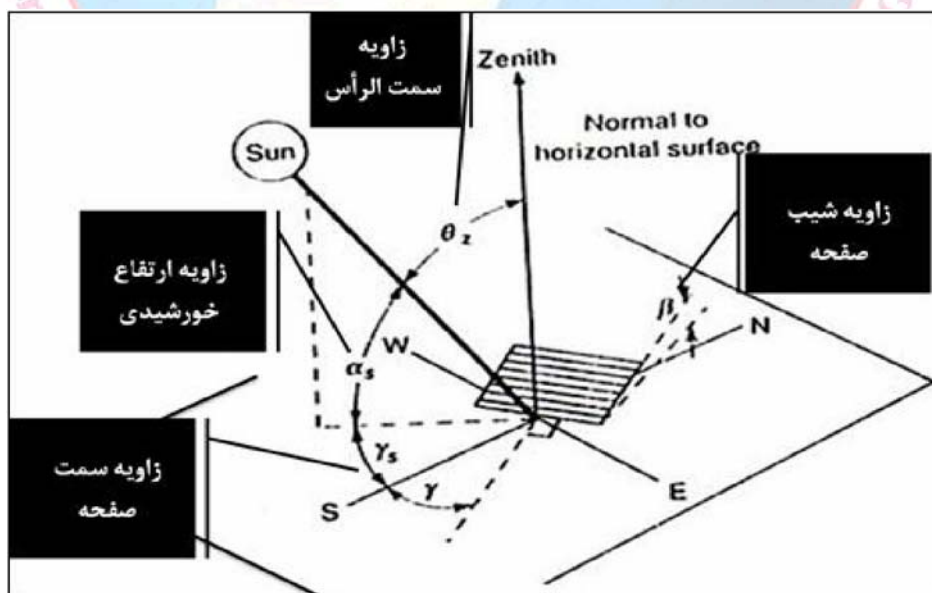
0: زاویه ساعتی خورشید، که به طور قراردادی برای قبل از ظهر خورشیدی، منفی و برای بعداز ظهر مثبت است و از رابطه (۴) بدست می آید.

$$\omega = (x - 12) \times 15 \quad \text{رابطه (۴)}$$

X ساعت مورد نظر و عدد ثابت ۱۲، در واقع ساعت ظهر خورشیدی است. مبنای عدد ۱۵، دوران ۱۵^o زمین در یک ساعت است. با توجه به تفاوت طول روز در طی سال، برای محاسبه دقیق تر X، طول روز را حداکثر از ساعت ۵ تا ۲۰ برای خرداد و تیر و حداقل از ۷ تا ۱۷ برای آذر و دی، متغیر در نظر گرفتیم. برای برآورد $\cos \theta$ در رابطه (۱)، اعداد به طور مرتب بین ۱۰۵ - تا ۱۳۵ با فاصله ۴، تغییر و جایگزین ω گردیده است (دوران زمین هر ۴ دقیقه یک درجه است، این تغییر، امکان برآورد زاویه تابش را در هر چهار دقیقه فراهم می سازد). در صورتی که منطقه ای هنوز در معرض تابش مستقیم خورشید قرار نگرفته باشد، زاویه تابش خورشید از صفر کمتر و منفی می شود و رقم برآورد شده، از داده ها خارج شده و تأثیری در میانگین ماهانه زاویه تابش خورشیدی ندارد. دلیل انجام این محاسبه پیچیده، برآورد میانگین سالانه زاویه تابش در سطوح شیب دار با جهت های مختلف می باشد. برای صفحات افقی ($\beta = 0$) رابطه (۱) به صورت رابطه (۵) ساده می شود:

$$\cos \theta = \cos \sigma \cos \varphi \cos \omega + \sin \sigma \sin \varphi \quad \text{رابطه (۵)}$$

پس از به دست آمدن (زاویه سمت الرأس) و مشخص کردن anti، یعنی زاویه بین راستایی تابش مستقیم خورشیدی و راستای عمود بر صفحه افق و کسر ۹۰ درجه از آن، زاویه فراخورشید (α) برآورد می گردد. زاویه سمت الرأس با زاویه فراخورشید متمم یکدیگرند. یعنی مجموع آنها ($\alpha + \theta = 90$) ۹۰ درجه می شود. با بدست آوردن $\sin \alpha$ و قرار دادن آن در رابطه (۶) می توان متوسط انرژی دریافتی در هر دقیقه بر سانتی متر مربع بر حسب کالری را در هر ایستگاهی که میزان کل انرژی دریافتی از خورشید را داشته باشد، محاسبه کرد. (علیزاده، ۱۳۸۵).

شکل (۱) زوایای خورشیدی

$$\sin \alpha = I_o.w \quad \text{رابطه (۶)}$$

I_o : مقدار کل انرژی دریافتی در سانتی متر مربع بر حسب کالری در واحد زمان است.
 W : ثابت خورشیدی^۱ در نقطه‌ای از فضا که اتمسفر زمین شروع می‌شود، میزان آن حدود ۲ کالری در هر دقیقه بر سانتی متر مربع است. در سطح زمین از متوسط انرژی دریافتی در هر سانتی متر مربع بر حسب کالری در دقیقه بحث می‌شود.

α فراخورشید: زاویه بین راستای تابش مستقیم خورشید و راستای افق و متمم θ (زاویه تابش) است، پس $\cos \theta$ با $\sin \alpha$ برابر می‌باشد و می‌توان در رابطه (۲) به جای آن نیز استفاده کرد.

متوسط انرژی دریافتی در هر سانتی متر مربع بر حسب کالری در دقیقه در سطح زمین، تحت تأثیر عوامل متعددی نظیر: عرض جغرافیایی، مدت تابش آفتاب، میزان ابرگرفتگی، رطوبت نسبی، فشار بخار آب، غبارآلودگی هوا و... تغییر می‌کند. برای برآورد مقدار ثابت خورشیدی، با ضرب اطمینان بیشتر، از ارقام بدست آمده انرژی بر، تراز افقی سطح زمین در شبکه‌های تابش سنجی یا آفتاب سنجی استفاده می‌شود (خلیلی، ۱۳۷۶). برای مثال محاسبه α در عرض ۳۱ درجه برای اقلید، مقدار متوسط انرژی دریافتی از خورشید بر تراز افقی سطح زمین در طول سال ۵۳۹ کالری بر سانتی متر مربع در روز برآورد شده است (سازمان برنامه و بودجه، ۱۳۷۶) و متوسط فراخورشید (زاویه تابش خورشید) در این عرض جغرافیایی ۳۱/۳۲ درجه می‌باشد، (سینوس ۵۱۹۸۷۷) با استفاده از رابطه (۶) خواهیم داشت.

$$539 = I_o \times .0519877$$

$$I_o = \frac{539}{.0519877} = 1036 / 78 \text{ cal / cm}^2 / \text{day}$$

که اگر این عدد را بر ۱۴۴۰، تعداد دقیق هر شبانه روز، تقسیم نماییم، متوسط انرژی دریافتی در سانتیمتر مربع در شبانه روز برآورد می‌گردد، تا بتوان در ارتباط با متوسط دمای سالانه بحث کرد.

$$I_o = \frac{1036 / 78}{1440} = 0 / 72 \text{ cal / cm}^2 / \text{min}$$

یعنی متوسط سالانه انرژی دریافتی بر سانتیمتر مربع در شبانه روز در عرض ۳۱ درجه اقلید در سطح افق، ۷۲ کالری بر سانتی متر مربع در هر دقیقه می‌شود. با توجه به این که $\sin \alpha$ در شیب‌ها و جهات مختلف متفاوت است، با ضرب سینوس‌های زوایای برخورد خورشید برآورد شده از رابطه (۱) در شیب‌های مختلف ($\sin \alpha$) در اعداد محاسبه شده از تقسیم تابش دریافتی سطح افق بر سینوس زاویه تابش خورشید در همان سطح و ایستگاه، می‌توان میزان انرژی دریافتی را برآورد نمود.

بعد از آن با رابطه سنجی مشخص شد که رابطه شیب و انرژی در دامنه‌های برآفتاب (همبستگی ۰/۹۸) و نثار (همبستگی -۱) به صورت روابط (۸ و ۷) در می‌آید:

$$\text{Energy} = 537 / 81 - 2 / 3 \text{slop} \quad \text{رابطه (۷)}$$

$$\text{Energy} = 545 / 64 + 1 / 6 \text{slop} \quad \text{رابطه (۸)}$$

و رابطه ی شیب با دما با همان همبستگی در دامنه‌های برآفتاب و نثار به صورت روابط (۹ و ۱۰) در می‌آید.

$$\text{Temprotuer} = 14 / 91 - 11 \text{slop} \quad \text{رابطه (۹)}$$

^۱ - Solar Constant

$$Tempraturerb = /5/29 + /08slop$$

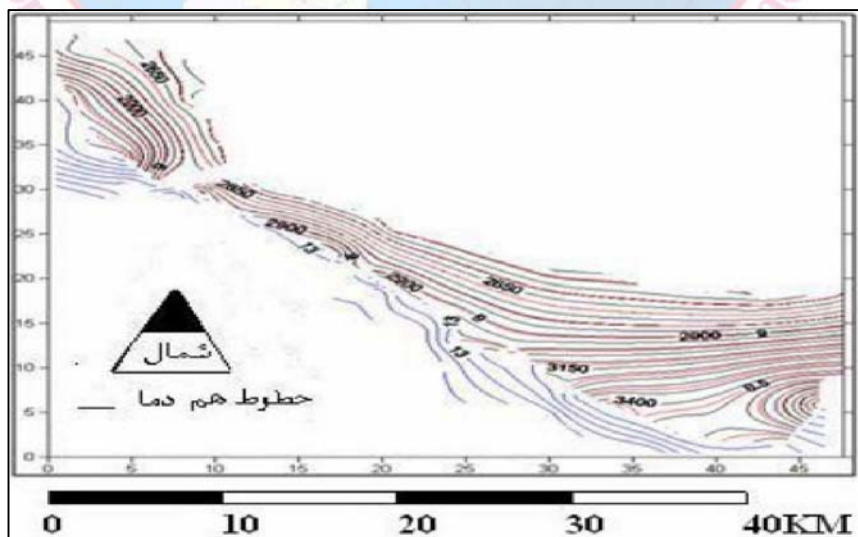
رابطه (۱۰)

از روابط فوق برمی آید که هر چه شیب در دامنه ی برآفتاب بیشتر باشد مقدار انرژی و در نتیجه میزان دما افزایش می یابد و در دامنه های نثار عکس این حالت رخ داده و میزان انرژی و دما با افزایش شیب کاهش می یابد کاهش دما باعث ماندگاری رطوبت و افزایش پوشش گیاهی در طول زمان در دامنه های نثار شده و باعث ماندگاری خاک در دامنه و از ریزش سریع مواد جلوگیری کرده و در نهایت باعث ضخامت بیشتر خاک و شیب ملایم گردیده است. ذکر این نکته ضروری است که اگر مقدار پوشش گیاهی از یک آستانه ای بگذرد و به جنگل تبدیل شود خود باعث ایجاد شیب تندتر در منطقه می شود. ولی در وضعیت استپ کوهپایه ای، پوشش گیاهی طوری عمل می کند که در نهایت، شیب ملایمی را به منطقه خواهد داد.

نتیجه گیری

به طور کلی ارتفاع می تواند ۵۰۰ برابر عرض جغرافیایی بر دما اثر گذارد (مسعودیان، ۱۳۸۵). یک سطح با شیب ۳/۲۳ درصد به طرف جنوب غرب در یک ارتفاع می تواند ۵ تا ۶ درجه دمای بیشتری را داشته باشد تا به سمت شمال شرق و در نتیجه در میزان تبخیر آب، ذوب برف و از دست دادن رطوبت خاک موثر واقع شده و همین عامل منجر به افزایش ارتفاع کمربندی های گیاهی و دمایی و فرایندهای مناطق سرد به ارتفاعات بالاتر در دامنه های جنوب غربی نسبت به شمال شرقی شود.

در اینجا بلندترین قله منطقه یعنی قله بل اقلید انتخاب وضعیت انرژی در دو طرف دامنه مورد ارزیابی قرار گرفته است. شیب متوسط دامنه های جنوب غربی ۱۹/۲۵ درصد و دامنه های شمالی شرقی ۳۶/۱۵ درصد می باشد با چنین شرایطی دامنه شمال شرقی با دریافت ۴۸۰ کالری انرژی در هر سانتیمتر مربع در روز دمای متوسط ۲/۱۳ درجه سانتی گراد خواهد داشت و دامنه جنوب غربی با دریافت ۵۷۰ کالری انرژی و دمای متوسط ۳/۱۷ درجه سانتی گراد میزان انرژی بیشتر را دریافت می کند. همانطوری که ملاحظه شد دمای متوسط این دو دامنه در حدود ۴ درجه سانتی گراد متفاوت است و این تفاوت انرژی باعث ماندگاری بیشتر رطوبت در دامنه هایی که سطوح ارضی آن ها شیبی به سمت شمال شرق دارند را به همراه خواهد داشت (شکل ۲).

شکل (۲) نقشه همدمای قله بل اقلید

این موضوع خود باعث پوشش گیاهی بیشتر و به همراه منابع آب بیشتر خواهد بود توجه برنامه ریزان محیطی به این موضوع خود می تواند در مکانیابی بهتر پروژه های مربوط به احیای منابع طبیعی، جنگل کاری، طرح های آبخیزداری، مکانیابی سفره های آب زیرزمینی و مسائل بسیار زیاد دیگری که مربوط به علوم زمین و محیط طبیعی، کمک شایانی داشته باشد. این وضعیت در طول هزاران سال اثر گذاری بر روی این منطقه باعث شده که اکثر منابع آب و چشمه سارها در دامنه هایی که به سمت شمال شرق هستند دامنه های (نثار) وجود داشته باشد. و در دامنه های برآفتاب انرژی بیشتر و تبخیر بیشتر مانع از ایجاد چشمه های متعدد گردیده است.

برای دامنه هایی که به سمت شمال شرق هستند رابطه دما با مقدار شیب به شکل رابطه (۱۱)

$$Temprotuer = 14/91 - /11slop \quad \text{رابطه (۱۱)}$$

حال اگر مقدار شیب را 15/36 درصد در نظر بگیریم خواهیم داشت:

$$Temprotuer = 14/91 - /11 \times 15/36$$

یعنی در ارتفاع ایستگاه آباده (۲۰۳۰ متر) اگر سطوح ارضی شیبی در حدود ۱۵/۳۶ درصد داشته باشند دمای متوسط آنها ۱۳/۲ درجه سانتی گراد خواهد بود حال با داشتن افت محیطی دمای ۴/۸ درجه سانتی گراد به ازای هر هزارمتر خواهیم داشت:

$$\frac{13.2 \times 1000}{4.8} = 2754 + 2030 = 4784$$

یعنی ارتفاع برف مرز کنونی در این منطقه ۴۷۸۴ متری خواهد بود. گروتز (۱۳۷۸) ارتفاع برف مرز شیرکوه را ۴۶۰۰-۴۷۰۰ برآورد کرده بود.

در عصر یخچالی نسبت به امروز متوسط کاهش دما ۸/۸ درجه سانتی گراد خواهد بود حال اگر این دما را در رابطه (۱۱) بگذاریم خواهیم داشت

$$T = 14/91 - /11 \times 15/36 = 13/2 - 8/8 = 4/4$$

$$4/4 \times 1000 \div 4/8 = 917 + 2030 = 2946$$

که ارتفاع برف مرز کواترنر در حدود ۲۹۴۶ متر می باشد. و ۸۸۸ متر اختلاف ارتفاع در برف مرز با دامنه وجود فرمهایی که نشاندهنده فرآیندهای یخچالی دوره های کواترنر در دامنه های نثار که هم از نظر تعداد و هم از نظر وسعت بر دامنه های برآفتاب برتری دارند خود گواه این مسئله می باشد.

منابع و مآخذ

- ۱- آزاد، عزت اله و همکاران (۱۳۶۹)، مبانی انرژی خورشیدی، انتشارات دانشگاه تهران.
- ۲- جداری عیوضی، جمشید، (۱۳۷۴)، ژئومورفولوژی ایران، دانشگاه پیام نور.
- ۳- خلیلی، علی، (۱۳۷۶)، برآورد تابش کلی خورشید در گستره ایران بر مبنای داده های اقلیمی، فصلنامه جغرافیا، شماره ۴۶، صص ۳۵-۱۵.
- ۴- دلال اوغلی، علی، (۱۳۸۲)، ارتفاع خط تعادل یخچالی در کوهستان سبلان، فضای جغرافیایی، شماره ۱۰، سال سوم، صص ۱۵-۳.
- ۵- دلال اوغلی، علی، (۱۳۸۱)، پژوهش در سیستم های مورفوژنز موثر در دامنه شمالی سبلان و شکل گیری دشت انباشتی مشکین شهر، دانشگاه تبریز.
- ۶- ریچارد چورلی و همکاران، (۱۳۷۹)، ژئومورفولوژی جلد چهارم، ترجمه معتمد، احمد و همکار، انتشارات سمت.

- ۷- سازمان برنامه و بودجه، دفتر امور فنی و تدوین معیارها، معیارهای اقلیمی در ساختمان، (۱۳۷۶)، انرژی خورشید در گستره ایران، مرکز مدارک اقتصادی-اجتماعی و انتشارات.
- ۸- علیراده، امین، (۱۳۸۵)، اصول هیدرولوژی کاربردی، آستان قدس رضوی، مشهد.
- ۹- مسعودیان، سید ابوالفضل، (۱۳۸۲)، تحلیل ساختار دمای ماهانه ایران، مجله پژوهشی دانشگاه اصفهان، علوم انسانی، جلد ۱۵، شماره ۲، صص ۸۷-۹۶.
- ۱۰- محمودی فرج ا...، (۱۳۶۷)، تحول ناهمواریهای ایران در کوارتر نر، مجله پژوهشهای جغرافیایی دانشگاه تهران، شماره ۲۳ ص ۴۳-۵.
- ۱۱- نعمت الهی، فاطمه، (۱۳۸۱)، آثار یخچالی حوضه آبی نمدان فارس، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد، گروه جغرافیا.
- 12- American Society for Testing and Materials (ASTM), (1991), Standards (E-891) and (E-892).
- 13- Duffy, J. A. and Beckman, W. A. (1991), Solar Engineering of Thermal Processes, 2nd end. J. Wiley and Sons, New York.
- 14- Joe Michal sky, J. J. (1988), The astronomical almanac's algorithm for approximate solar position (1950-2050), Solar Energy, 40, 227-235.
- 15- Write, H.E, N.Y. (1963), Preliminary Pollen Studies at Lacked Serbia, Zagros Mountains, Southwest Iran, and Science.
- [http://edmall.gsfc.nasa.gov/inven99Project. Site/ Pages /science- briefs/ed- stickler/ed- irradiance.html](http://edmall.gsfc.nasa.gov/inven99Project.Site/Pages/science-briefs/ed-stickler/ed-irradiance.html)
- <HTTP://SOLARDAT.UOREGON.EDU/SOLARRADIATIONBASICS.HTML>

